31990L0415

L 219/49 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1990.8.14.

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1990. július 27.)
a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló 86/280/EGK irányelv II. mellékletének módosításáról

(90/415/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikkére,

tekintettel a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 6. és 12. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [2],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [3],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [4],

mivel a Közösség vízi környezetének az egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésekkel szembeni védelme érdekében a 76/464/EGK irányelv 3. cikke olyan előzetes engedélyezési rendszert vezetett be, amely a melléklet I. listájában felsorolt anyagok kibocsátására vonatkozó kibocsátási szabványokat határozza meg; mivel ugyanazon irányelv 6. cikke előírja azt, hogy az ilyen kibocsátási szabványokra határértékeket és egyben az ilyen anyagok kibocsátása által érintett vízi környezetre minőségi célkitűzéseket is elő kell írni;

mivel a tagállamoknak alkalmazniuk kell a határértékeket, kivéve olyan esetekben, amikor minőségi célkitűzéseket alkalmazhatnak;

mivel a 88/347/EGK irányelvvel [5] módosított 86/280/EGK irányelvet [6] a Bizottság javaslata alapján kell kiegészíteni és módosítani főleg a toxicitásra, a perzisztenciára és az élő szervezetekben, valamint az üledékekben történő felhalmozódásra vonatkozó tudományos ismeretekben bekövetkező fejlődésnek, vagy a rendelkezésre álló legjobb műszaki eszközök fejlődésének megfelelően; mivel e célból szükséges az említett irányelvet további veszélyes anyagokra vonatkozó intézkedésekkel kiegészíteni, és a II. melléklet tartalmát módosítani;

mivel a 86/280/EGK irányelv 5. cikke előírja, hogy az ilyen anyagokat jelentős mennyiségben kibocsátó bizonyos más szennyező forrásokra, amelyekre nem vonatkoznak a közösségi határértékek vagy a nemzeti kibocsátási szabványok, sajátos programokat kell kidolgozni a szennyezés kiküszöbölése érdekében;

mivel a 86/280/EGK irányelv 5. cikke előírásainak hatálya alá tartozó kis mennyiségű kibocsátásokat célszerű mentesíteni a 76/464/EGK irányelv 3. cikkének előírásai alól;

mivel a 76/464/EGK irányelvben megállapított követelmények alapján az 1–2-diklór-etánt, triklór-etilént, perklór-etilént és a triklór-benzolt a 86/280/EGK irányelv előírásainak kell alávetni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 86/280/EGK irányelv II. melléklete ezen irányelv melléklete szerint módosul.

(1) HL L 129., 1976.5.18., 23. o.
(2) HL C 253., 1988.9.29., 4. o.
(3) HL C 96., 1989.4.17., 188. o.
(4) HL C 23., 1989.1.30., 4. o.
(5) HL L 158., 1988.6.25., 35. o.
(6) HL L 181., 1986.7.4., 16. o.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől [1] számított 18 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1990. július 27-én.

a Bizottság részéről

az elnök

E. RUBBI

[1] Ezen irányelvről az értesítés a tagállamok felé 1990. július 31-én történt meg.

MELLÉKLET

A 86/280/EGK IRÁNYELV II. MELLÉKLETÉNEK MÓDOSÍTÁSAI

1. A cím alá a következők kerülnek:

„8. Az 1,2-diklór-etánra (EDC) vonatkozólag

9. A triklór-etilénre (TRI) vonatkozólag

10. A perklór-etilénre (PER) vonatkozólag

11. A triklór-benzolra (TCB) vonatkozólag”.

2. Kiegészül a következő szakasszal:

VIII.: **Az 1,2-diklór-etánra (EDC) (59. sz.)** (*) **vonatkozó különleges előírások**

CAS szám: 107–06–2

(*) A 86/280/EGK irányelv 5. cikke különösen az EDC oldószerként való használatára vonatkozik a gyártó vagy feldolgozó létesítmény üzemi területén kívül, amennyiben a kibocsátás nem éri el az évi 30 kg-ot. Az ilyen csekély mértékű kibocsátás kivehető a 76/464/EGK irányelv 3. cikkének követelményei alól. A 86/280/EGK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésétől eltérően a tagállamok speciális programjaikat legkésőbb 1993. január 1-jéig hatályba léptetik. Erről azonnal értesítik a Bizottságot.

A. rész(59.): kibocsátási szabványok határértékei (1)

Az ipari üzem típusa (2) (3)	A határértékek	Az átlagérték típusa		Betartandó az alábbi időponttól
		Súlyban kifejezve (g/t) (4)	Koncentrációban kifejezve (mg/l) (5)	
a) Kizárólag 1,2-diklór-etán gyártása (ugyanazon telephelyen történő feldolgozás és használat nélkül)	havi	4	2	1993.1.1.
		2,5	1,25	1995.1.1.
	napi	8	4	1993.1.1.
		5	2,5	1995.1.1.
b) 1,2-diklór-etán gyártása és feldolgozása vagy használata ugyanazon a telephelyen, kivéve a c) pontban megadott felhasználást (6) (7)	havi	12	6	1993.1.1.
		5	2,5	1995.1.1.
	napi	24	12	1993.1.1.
		10	5	1995.1.1.
c) 1,2-diklór-etán feldolgozása vinil-kloridtól különböző, más anyagokká (8)	havi	2,5	1	1993.1.1.
	napi	5	2	1993.1.1.
d) EDC használata fémek zsírtalanítására (a b) pontban meghatározott ipari telephelyeken kívül) (9)	havi	–	0,1	1993.1.1.
	napi	–	0,2	1993.1.1.
e) EDC felhasználása ioncserélők gyártásához (10)	havi	–	–	–
	napi	–	–	–

(1) Tekintettel az EDC illékonyságára, és a 86/280/EGK irányelv 3. cikkének (6) bekezdésében szereplők betartása érdekében, amennyiben a folyamatnak része az EDC-t tartalmazó szennyvíz szabad levegőn történő mozgatása, akkor a tagállamnak meg kell követelnie a határértékek teljesülését az érintett üzem területére belépő vízben a belépést megelőzően; biztosítani kell, hogy a feltehetőleg szennyeződő összes víz számításba vétele megfelelően megtörténjen.

(2) A tisztított EDC gyártási kapacitás megbecsülése azon EDC-arány figyelembevételével történt, amelyik nem krakkolódik az EDC-gyártó üzemhez csatlakozó vinil-kloridot (VC) gyártó egységbe és ami újra visszajut az üzem EDC-tisztító részébe.
A gyártási vagy feldolgozási kapacitás az a kapacitás, amelyet a hatóság engedélyezett, vagy ennek hiányában, amelyet a gyártás engedélyezését vagy az engedély felülvizsgálatát megelőző négyéves időszak során legnagyobb évi mennyiségként gyártottak vagy feldolgoztak. A hatóság részéről engedélyezett kapacitás lehetőleg ne térjen el jelentősen a ténylegesen gyártott mennyiségtől.

(3) Egyszerűsített ellenőrzési eljárást lehet alkalmazni akkor, ha az éves kibocsátás nem több, mint 30 kg.

(4) Ezek a határértékek vonatkoznak:

– az a) és b) pontban meghatározott üzemek tonnákban kifejezett, tisztított EDC gyártási kapacitására,

– a c) pontban meghatározott üzemeknél a tonnákban kifejezett EDC feldolgozási kapacitásra.

Azonban, a b) típusú gyártó üzemek esetében, ha a feldolgozási és a használati kapacitás nagyobb, mint a gyártási kapacitás, akkor a határértékek a teljes feldolgozási és használati együttes kapacitásra vonatkoznak. Ha ugyanazon a telephelyen több üzem van, akkor a határértékek az ilyen üzemek összességére vonatkoznak.

(5) Az I. melléklet A. részének 4. pontjában szereplő kikötések sérelme nélkül ezek a koncentráció-határértékek a következő referencia-térfogatokra vonatkoznak:

– az a) pontban: 2 m^3/t tisztított EDC gyártási kapacitás,

– a b) pontban: 2,5 m^3/t tisztított EDC gyártási kapacitás,

– a c) pontban: 2,5 m^3/t EDC feldolgozási kapacitás.

(6) A határértékek az ipari gyártás telephelyén az összes belső diffúz forrást és/vagy az oldószerként használt EDC mennyiségét veszik figyelembe; ez az EDC-kibocsátásban 99 %-nál nagyobb csökkenést biztosít.

Azonban a rendelkezésre álló legjobb technológia alkalmazása és egyben a belső diffúz források hiánya esetén 99,9 %-nál nagyobb mértékű csökkenés érhető el.

Az ezen intézkedések végrehajtásában szerzett tapasztalatok alapján a Bizottság megfelelő időben javaslatokat terjeszt a Tanács elé az 1998-tól alkalmazandó szigorúbb határértékekre vonatkozóan.

(7) Abban az esetben, ha egy tagállam úgy ítéli meg, hogy az EDC termelésének más klórozott szénhidrogének gyártásával történő összekapcsolása miatt az EDC-t gyártó folyamat valószínűleg nem képes megfelelni ezeknek a határértékeknek az 1993. január 1-jei határidőre, akkor erről a Bizottságot legkésőbb 1991. január 1-jéig tájékoztatnia kell. Az EDC kibocsátás csökkentésére vonatkozó programot, amely 1997. január 1-jével kezdődően lehetővé teszi ezeknek a határértékeknek a betartását, legkésőbb 1993. december 31-ig be kell nyújtani a Bizottsághoz. Időközben, 1993. január 1-jétől, már a következő határértéknek szükséges megfelelni:

– 40 g EDC/t tisztított EDC gyártási kapacitás (havi és napi átlagértékek).

A koncentráció-határértéket az érintett üzem(ek)ből kibocsátott víz mennyisége alapján határozták meg.

(8) Különösen a következő anyagok termelése tartozik ide: etilén-diamin, etilén-poliamin, 1.1.1-triklór-etán, triklór-etilén és perklór-etilén.

(9) Ezek a határértékek csak azokra az üzemekre vonatkoznak, amelyek éves kibocsátása több, mint 30 kg.

(10) Jelenleg nem lehetséges határértékeket elfogadni az ilyen típusú üzemekre. A Tanács ilyen határértékeket, a Bizottság javaslata alapján, később fogad majd el. Időközben a tagállamok a nemzeti határértékeiket alkalmazzák az I. melléklet A. részének 3. pontja szerint.

B. rész (59.): minőségi célkitűzések

Környezet	Minőségi célkitűzés (μg/l)	Betartandó az alábbi időponttól
Belföldi felszíni vizek Torkolati vizek Torkolati vizektől különböző belső parti vizek Parti tengerek	10	1993.1.1.

A Bizottság a 76/464/EGK irányelv 13. cikke (1) bekezdése harmadik francia bekezdésének megfelelően elvégzett megfigyelés eredményeit a 2,5 μg/l irányadó koncentrációval hasonlítja össze.

A Bizottság a jelenlegi intézkedések alapján szerzett tapasztalatok birtokában 1998-ig újra felülvizsgálja a minőségi célkitűzéseket.

C. rész (59.): mérési referenciamódszer

1. Az 1,2-diklór-etán jelenlétének a szennyvizekben és a vízi környezetben történő meghatározására szolgáló mérési referenciamódszer a gázkromatográfia elektronbefogásos detektorral, a megfelelő oldószerrel való extrakció után, vagy a „kihajtás és befogás" folyamatát és a kriogén hűtéses kapilláris csapdában történő befogás segítségével elvégzett elválasztást követő gázkromatográfia. A meghatározási határ a szennyvizekben 10 μg/l, és a vízi környezetben 1 μg/l.

2. A módszer pontossága és precizitása legyen ± 50 %-os a meghatározási határ kétszeresének megfelelő koncentrációnál.

3. Amíg az oldószerekkel foglalkozó általános irányelv elfogadása meg nem történik a tagállamok meghatározhatják az EDC koncentrációit az AOX, LOX vagy VOX mennyiségéhez viszonyított arányra való hivatkozással, feltéve, hogy a Bizottság előzőleg elismerte azt, hogy ezek a módszerek egyenértékű eredményeket adnak.

   Az érintett tagállamok rendszeresen meghatározzák az EDC és a felhasznált paraméterek közötti koncentráció összefüggést.

IX. **A triklór-etilénre (TRI) (121. sz.)** (*) **vonatkozó különleges előírások**

CAS SZÁM: 79–01–6

(*) A 86/280/EGK irányelv 5. cikke különösen a TRI száraztisztításnál, zsírok és aromák extrakciójánál és amennyiben a kibocsátás évi 30 kg alatt marad, fémek zsírtalanításánál oldószerként való felhasználására vonatkozik. Az ilyen csekély mértékű kibocsátás kivehető a 76/464/EGK irányelv 3. cikkének követelményei alól. A 86/280/EGK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésétől eltérően a tagállamok speciális programjaikat legkésőbb 1993. január 1-jéig hatályba léptetik. Erről azonnal értesítik a Bizottságot.

A. rész (121.): kibocsátási szabványok határértékei (1)

Az ipari üzem típusa (2)	Az átlagérték típusa	A határértékek		Betartandó az alábbi időpontoktól
		Súlyban kifejezve (g/t) (3)	Koncentrációban kifejezve (mg/l) (4)	
a) Triklór-etilén (TRI) és perklór-etilén (PER) gyártás	havi	10	2	1993.1.1.
		2,5	0,5	1995.1.1.
	napi	20	4	1993.1.1.
		5	1	1995.1.1.
b) A TRI használata fémek zsírtalanítására (5)	havi		0,1	1993.1.1.
	napi		0,2	1993.1.1.

(1) Tekintettel a triklór-etilén illékonyságára, és a 86/280/EGK irányelv 3. cikkének (6) bekezdésében szereplők betartása érdekében, amennyiben a folyamatnak része a triklór-etilént tartalmazó szennyvíz szabad levegőn történő mozgatása, akkor a tagállamnak meg kell követelnie a határértékek teljesülését az érintett üzem területére belépő vízben a belépést megelőzően; biztosítani kell, hogy a feltehetőleg szennyeződő összes víz számításba vétele megfelelően megtörténjen.

(2) Egyszerűsített ellenőrzési eljárást lehet alkalmazni akkor, ha az éves kibocsátás nem több, mint 30 kg.

(3) Az a) típusú gyártó üzemek esetében a TRI kibocsátások határértékeit a TRI + PER összesített gyártási kapacitás viszonylatában adják meg.
Azoknál a létező üzemeknél, amelyek a tetraklór-etán dehidroklórozását alkalmazzák, a gyártási kapacitás megegyezik a TRI-PER termelés kapacitásával, 1/3-nak véve a TRI-PER gyártás arányát.
A gyártási vagy feldolgozási kapacitás az a kapacitás, amelyet a hatóság engedélyezett, vagy ennek hiányában, amelyet a gyártás engedélyezését vagy az engedély felülvizsgálatát megelőző négyéves időszak során legnagyobb évi mennyiségként gyártottak vagy feldolgoztak. A hatóság részéről engedélyezett kapacitás lehetőleg ne térjen el jelentősen a ténylegesen gyártott mennyiségtől.

(4) Az I. melléklet A. részének 4. pontjában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a TRI koncentráció határértékeket a következő referencia értékekre viszonyítva kell megadni:
– az a) pontban: 5 m^3/t TRI + PER termelés.

(5) E határértékek csak azokra az ipari üzemekre vonatkoznak, amelyek éves kibocsátása több mint 30 kg.

B. rész (121.): minőségi célkitűzések

Környezet	Minőségi célkitűzés (µg/l)	Betartandó az alábbi időponttól
Belföldi felszíni vizek Torkolati vizek Torkolati vizektől különböző belső parti vizek Parti tengerek	10	1993.1.1.

A Bizottság a 76/464/EGK irányelv 13. cikke (1) bekezdése harmadik francia bekezdésének megfelelően elvégzett megfigyelés eredményeit a 2,5 µg/l irányadó koncentrációval hasonlítja össze.

A Bizottság a jelenlegi intézkedések alapján szerzett tapasztalatok alapján 1998-ig újra felülvizsgálja a minőségi célkitűzéseket.

C. rész (121.): mérési referenciamódszer

1. A triklór-etilén (TRI) jelenlétének a szennyvizekben és a vízi környezetben történő meghatározására szolgáló mérési referenciamódszer a gázkromatográfia elektronbefogásos detektorral, a megfelelő oldószerrel való extrakció után.

   A TRI meghatározási határa a szennyvizekre10 µg/l, a vízi környezetre 0,1 µg/l.

2. A módszer pontossága és precizitása legyen ± 50 %-os a meghatározási határ kétszeresének megfelelő koncentrációnál.

3. Amíg az oldószerekkel foglalkozó általános irányelv elfogadása meg nem történik a tagállamok meghatározhatják az TRI koncentrációit az AOX, LOX vagy VOX mennyiségéhez viszonyított arányra való hivatkozással, feltéve, hogy a Bizottság előzőleg elismerte azt, hogy ezek a módszerek egyenértékű eredményeket adnak.

   Az érintett tagállamok rendszeresen meghatározzák az TRI és a felhasznált paraméterek közötti koncentráció összefüggést.

X. **A perklór-etilénre (PER) (111. sz.)** (*) **vonatkozó különleges előírások**

CAS szám: 127-18-4

(*) A 86/280/EGK irányelv 5. cikke különösen a PER száraztisztításnál, zsírok és aromák extrakciójánál, és amennyiben a kibocsátás évi 30 kg alatt marad, fémek zsírtalanításánál oldószerként való felhasználására vonatkozik. Az ilyen csekély mértékű kibocsátás kivehető a 76/464/EGK irányelv 3. cikkének követelményei alól. A 86/280/EGK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésétől eltérően a tagállamok speciális programjaikat legkésőbb 1993. január 1-jéig hatályba léptetik. Erről azonnal értesítik a Bizottságot.

A. (111.): a kibocsátási szabványok határértékei (1)

Az ipari üzem típusa (2)	Az átlagérték típusa	A határértékek		Betartandó az alábbi időponttól
		súlyban kifejezve (g/t) (3)	Koncentrációban kifejezve (mg/l) (4)	
a) Triklór-etilén (TRI) és perklór-etilén (PER) gyártás (TRI – PER eljárás)	havi	10	2	1993.1.1.
		2,5	0,5	1995.1.1.
	napi	20	4	1993.1.1.
		5	1	1995.1.1.
b) Szén-tetraklorid és perklór-etilén gyártás (TETRA – PER eljárás)	havi	10	5	1993.1.1.
		2,5	1,25	1995.1.1.
	napi	20	10	1993.1.1.
		5	2,5	1995.1.1.
c) A PER használata fémek zsírtalanítására (5)	havi	–	0,1	1993.1.1.
	napi	–	0,2	1993.1.1.
d) Fluor-klór-szén vegyületek gyártása (6)	havi	–	–	–
	napi	–	–	–

(1) Tekintettel a perklór-etilén illékonyságára, és a 86/280/EGK irányelv 3. cikkének (6) bekezdésében szereplők betartása érdekében, amennyiben a folyamatnak része a perklór-etilént tartalmazó szennyvíz szabad levegőn történő mozgatása, akkor a tagállamnak meg kell követelnie a határértékek teljesülését az érintett üzem területére belépő vízben a belépést megelőzően; biztosítani kell, hogy a feltehetőleg szennyeződő összes víz számításba vétele megfelelően megtörténjen.

(2) Egyszerűsített ellenőrzési eljárást lehet alkalmazni akkor, ha az éves kibocsátás nem több, mint 30 kg.

(3) Az a) és b) típusú üzemek esetében a PER kibocsátások határértékeit vagy az összesített TRI + PER gyártási kapacitás, vagy az összesített TETRA + PER gyártási kapacitás viszonyában kell megadni.
A gyártási vagy feldolgozási kapacitás az a kapacitás, amelyet a hatóság engedélyezett, vagy ennek hiányában, amelyet a gyártás engedélyezését vagy az engedély felülvizsgálatát megelőző, négyéves időszak során legnagyobb évi mennyiségként gyártottak vagy feldolgoztak. A hatóság részéről engedélyezett kapacitás lehetőleg ne térjen el jelentősen a ténylegesen gyártott mennyiségtől.

(4) Az I. melléklet A. részének 4. pontjában foglalt rendelkezések sérelme nélkül, a PER koncentráció határértékeket a következő referenciaértékekre viszonyítva kell megadni:
– az a) pont estén: 5 m^3/t gyártott TRI + PER,
– az b) pont estén: 2 m^3/t gyártott TETRA + PER.

(5) Ezek a határértékek csak azokra az ipari üzemekre vonatkoznak, amelyek éves kibocsátása több mint 30 kg.

(6) Jelenleg nem lehetséges határértékeket megállapítani az ilyen típusú üzemekre. A Tanács ilyen határértékeket, a Bizottság javaslata alapján, később fogad majd el. Időközben a tagállamok a nemzeti határértékeiket alkalmazzák az I. melléklet A. részének 3. pontja szerint.

B. rész (111.): minőségi célkitűzések

Környezet	Minőségi célkitűzés (µg/l)	Betartandó az alábbi időponttól
Belföldi felszíni vizek Torkolati vizek Torkolati vizektől különböző belső parti vizek Parti tengerek	10	1993.1.1.

A Bizottság a 76/464/EGK irányelv 13. cikke (1) bekezdése harmadik francia bekezdésének megfelelően elvégzett megfigyelés eredményeit a 2,5 µg/l irányadó koncentrációval hasonlítja össze.

A Bizottság a jelenlegi intézkedések alapján szerzett tapasztalatok alapján 1998-ig újra felülvizsgálja a minőségi célkitűzéseket

C. rész (111.): mérési referenciamódszer

1. A perklór-etilén (PER) jelenlétének a szennyvizekben és a vízi környezetben történő meghatározására szolgáló mérési referenciamódszer a gázkromatográfia elektronbefogásos detektorral, a megfelelő oldószerrel való extrakció után.

   A PER meghatározási határa a szennyvizekben 10 µg/l, a vízi környezetben 0,1 µg/l.

2. A módszer pontossága és precizitása legyen ± 50 %-os a meghatározási határ kétszeresének megfelelő koncentrációnál.

3. Amíg az oldószerekkel foglalkozó általános irányelv elfogadása meg nem történik a tagállamok meghatározhatják a PER koncentrációit az AOX, LOX vagy VOX mennyiségéhez viszonyított arányra való hivatkozással, feltéve, hogy a Bizottság előzőleg elismerte azt, hogy ezek a módszerek egyenértékű eredményeket adnak.

   Az érintett tagállamok rendszeresen meghatározzák az PER és a felhasznált paraméterek közötti koncentráció összefüggést.

XI. **A triklór-benzolra (TCB) (117, 118. sz.)** (*); (**)

(*) vonatkozó különleges követelmények A 86/280/EGK irányelv 5. cikke különösen a textiliparban oldószerként vagy színezék-adalékként vagy a transzformátorolaj komponenseként használt TCB-re vonatkozik, amennyiben erre külön közösségi jogszabály nincs érvényben. A 86/280/EGK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésétől eltérően a tagállamok speciális programjaikat legkésőbb 1993. január 1-jéig hatályba léptetik. Erről azonnal értesítik a Bizottságot.

(**) A TCB a következő izomerek valamelyikeként fordulhat elő:
- 1, 2, 3-TCB – CAS szám: 87/61–6,
- 1, 2, 4-TCB – CAS szám: 120–82–1 (118. szám az EGK listában),
- 1, 3, 5-TCB – CAS szám: 180–70–3,

A technikai minőségű TCB (117. szám az EGK listában) e három izomer olyan keveréke amelyben túlsúlyban van az 1,2,4-TCB. Kis mennyiségben tartalmazhat di- és tetraklór-benzolt is.
Jelen előírások mindenkor az összes TCB-re (e három izomer összegére) vonatkoznak.

A. rész (117., 118.) kibocsátási szabványok határértékei

Standstill: A TCB kibocsátásból eredő szennyezés, amely az üledékekben és/vagy a puhatestűekben és/vagy a kagylókban és/vagy a halakban levő koncentrációra hat, sem közvetlenül sem közvetve nem nőhet jelentősen az időben.

Az ipari üzem típusa	Az átlagérték típusa	A határértékek		Betartandó az alábbi időponttól
		Súlyban kifejezve (g/t) (1)	koncentrációban kifejezve mg/l (2)	
a) TCB gyártása HCH dehidroklórozásával és/vagy TCB feldolgozása	havi	25	2,5	1993.1.1.
		10	1	1995.1.1.
	napi	50	5	1993.1.1.
		20	2	1995.1.1.
b) Benzol klórozása útján történő klór-benzol-gyártás és/vagy feldolgozás (3)	havi	5	0,5	1993.1.1.
		0,5	0,05	1995.1.1.
	napi	10	1	1993.1.1.
		1	0,1	1995.1.1.

(1) A TCB (a három izomer összege) kibocsátási határértékeit a következőképpen adják meg:
- az a) pontban: a teljes TCB gyártási kapacitás viszonylatában,
- a b) pontban: a mono- és a diklór-benzol teljes gyártási vagy feldolgozási kapacitás viszonylatában.

A gyártási vagy feldolgozási kapacitás az a kapacitás, amelyet a hatóság engedélyezett, vagy ennek hiányában, amelyet a gyártás engedélyezését vagy az engedély felülvizsgálatát megelőző négyéves időszak során legnagyobb évi mennyiségként gyártottak vagy feldolgoztak. A hatóság részéről engedélyezett kapacitás lehetőleg ne térjen el jelentősen a ténylegesen gyártott mennyiségtől.

(2) Az I. melléklet A. részének 4. pontjában foglalt rendelkezések sérelme nélkül a koncentráció határértékeket a következő referencia térfogatok viszonylatában kell megadni:
– az a) pontban: 10 m^3/t gyártott vagy feldolgozott TCB,
– a b) pontban: 10 m^3/t gyártott vagy feldolgozott mono- és diklór-benzol.

(3) A meglévő és 50 kg/év mennyiségnél kevesebbet kibocsátó üzemekre 1995. január 1-jétől vonatkozó határértékek, egyenlők azoknak a határértékeknek a felével, amelyeknek 1993. január 1-jétől kezdődően kell megfelelni.

B. rész (117., 118.): minőségi célkitűzések

Standstill: Az üledékekben és/vagy a puhatestűekben és/vagy a kagylókban és/vagy a halakban a TCB koncentráció nem növekedhet jelentősen az idő múlásával.

Környezet	Minőségi célkitűzés (μg/l)	Betartandó az alábbi időponttól
Belföldi felszíni vizek Torkolati vizek Torkolati vizektől különböző belső parti vizek Parti tengerek	0,4	1993.1.1.

A Bizottság a 76/464/EGK irányelv 13. cikke (1) bekezdése harmadik francia bekezdésének megfelelően elvégzett megfigyelés eredményeit a 0,1 μg/l irányadó koncentrációval hasonlítja össze.

A Bizottság a jelenlegi intézkedések alapján szerzett tapasztalatok alapján 1998-ig újra felülvizsgálja a minőségi célkitűzéseket.

C. rész (117., 118.) cím: mérési referenciamódszer

1. Az triklór-benzol (TCB) jelenlétének a szennyvizekben és a vízi környezetben történő meghatározására szolgáló mérési referenciamódszer a gázkromatográfia elektronbefogásos detektorral, a megfelelő oldószerrel való extrakció után. A meghatározási határ mindegyik izomerre külön-külön: a szennyvizekben 1 μg/l, a vízi környezetben 10 μg/l.

2. A TCB jelenlétének az üledékekben és a szervezetekben történő meghatározására szolgáló mérési referenciamódszer a gázkromatográfia elektronbefogásos detektorral, a minta megfelelő előkészítését követően. A meghatározási határ mindegyik izomerre külön-külön 1 μg/kg szárazanyag.

3. Amíg az oldószerekkel foglalkozó általános irányelv elfogadása meg nem történik, a tagállamok meghatározhatják a TCB koncentrációkat az AOX és EOX mennyiségéhez viszonyított arányra való hivatkozással, feltéve, hogy a Bizottság előzőleg elismerte azt, hogy ezek a módszerek egyenértékű eredményeket adnak.

   Az érintett tagállamok rendszeresen meghatározzák a TCB és a felhasznált paraméterek közötti koncentráció összefüggést.

4. A módszer pontossága és precizitása legyen ± 50 %-os a meghatározási határ kétszeresének megfelelő koncentrációnál.